

4. <http://www.ukravtodor.gov.ua> – сайт Державної служби автомобільних доріг України.

5. Автомобільний транспорт України: стан, проблеми перспективи розвитку: Монографія / Державний автотранспортний науково-дослідний і проектний інститут; за заг. ред. А.М. Редзюка. - К.: ДП „ДержавтотрансНДІпроект”, 2015. – 400 с.

ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК СКЛАДОВА МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Дергачов В.О.

доктор географічних наук,
професор кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Захаров О.В.

студент 2 курсу на базі в/о,
спеціальність «Міжнародні економічні відносини»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна

Транскордонне економічне співробітництво є складовою частиною світогосподарських інтеграційних процесів та специфічним рівнем цілісної системи міжнародних економічних відносин глобального порядку. Крім того, воно виступає видом і складовою частиною системи міжнародно-економічних відносин на міжрегіональному і локальному рівнях та ґрунтується передусім на співпраці прикордонних регіонів сусідніх держав [1].

Транскордонний регіон охоплює суміжні прикордонні території двох і більше держав на різних рівнях відповідних адміністративно-територіальних систем. Розвиток транскордонного співробітництва спрямований в першу чергу на забезпечення високої якості життя мешканців прикордонних територій, інфраструктурне забезпечення відповідних територій, вирішення спільних проблем суміжних територій. В основі розвитку транскордонних регіонів лежить транскордонне співробітництво [2].

Основою регіональної політики у налагодженні транскордонного співробітництва в Україні є Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями та Закон України «Про транскордонне співробітництво» [3, 4].

На території України діє 10 єврорегіонів: «Карпатський єврорегіон» (заснований 1993 року); «Буг» (1995); «Нижній Дунай» (1998); «Верхній Прут» (2000), «Дніпро» (2003); «Слобожанщина» (2003); «Ярославна» (2007); «Чорне море» (2008); «Донбас» (2010); «Дністер» (2012). Слід зазначити, що для єврорегіонів «Дніпро», «Слобожанщина», «Ярославна», «Донбас» та «Дністер» характерною є відсутність у їх складі регіонів країн Євросоюзу [5].

Основними завданнями єврорегіонів є :

- обмін досвідом та інформацією;
- вирівнювання та постійне покращення рівня життя населення;
- підтримка регіонального розвитку;
- обмін досвідом та інформацією у сфері ринку зайнятості;
- розвиток економіки, торгівлі та туризму;

- розвиток інфраструктури;
- покращення прикордонного руху;
- охорона і покращення стану навколишнього середовища;
- співробітництво в запобіганні і подоланні стихійних лих та катастроф;
- співробітництво у сфері територіального планування;
- співробітництво в області гуманітарної та соціальної діяльності, у сфері освіти, спорту, і охорони здоров'я;
- культурний обмін та турбота про культурне надбання.

Фінансове забезпечення є важливою складовою забезпечення розвитку транскордонного співробітництва. Вагома частка фінансових ресурсів залучається в рамках Програм Транскордонного Співробітництва Європейського Інструменту Сусідства та Партнерства (ЄІСП). Так, протягом 2000-2015 років українські прикордонні регіони брали участь у всіх доступних програмах транскордонного співробітництва ЄІСП, проте вони були менш активними в порівнянні з іноземними партнерами. За програмний період 2007-2013 рр. Україна була лідером у менш ніж 20% проектів і задіяна в проектах, як лідер-партнер на 77,14%. Водночас Польща («Польща-Україна-Білорусь») та Румунія («Румунія-Україна-Республіка Молдова») є лідерами у 60-70 % проектів та задіяні на 100% у всіх проектах [2].

Разом з тим, можна зробити висновок, що основними перешкодами ефективного залучення українських регіонів у єврорегіони є: відсутність системного підходу до організації єврорегіональної співпраці; низький рівень залучення організацій української сторони в діяльності та реалізації цілей єврорегіонів; часто недостатній рівень підготовки кадрів в регіональних органах управління; недостатнє фінансове забезпечення, зокрема, через непідготовленість фахівців для розробки заявок щодо залучення коштів міжнародних фінансових структур [5].

Література:

1. Мікула Н. Транскордонне співробітництво України в контексті євроінтеграції: монографія / Н. А. Мікула, В. В. Засадко. – К. : НІСД, 2014. – 316 с.
2. Розвиток транскордонного співробітництва: науково-аналітична доповідь / НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України»; наук. редактор В.С. Кравців. – Львів, 2016. – 125 с.
3. Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями .- [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_106
4. Про транскордонне співробітництво: Закон України від 24.06.2004 №1861-IV.- [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>
5. Офіційний сайт Комітету з питань європейської інтеграції Верховної Ради України. – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://comeuroint.rada.gov.ua/>